

Nazijska kontrola nad ljudstvom - Sovjeti proti Japonski

Potom svojega špijonažnega sistema dosega nazijska organizacija vsakega posameznega nemškega prebivalca. — Nadzorovanje se vrši potom blokov, celic in lokalnih skupin. — Naziji odkrito zagovarjajo načelo omejevanja osebne svobode.

Berlin, Nemčija. — Marsikomu, ki živi v kaki državni izven Nemčije, se brez dvoma zdi neumljivo in čudno, kako si je mogla nazijska stranka tako pridobiti nemško prebivalstvo za se, da proti njej sploh nobene opozicije ni. S popolno sigurnostjo bi se namreč pričakovalo, da se Nemci ne razlikujejo od ljudi v drugih državah, kjer obstoja večje ali manjše število različnih strank, in da torej tudi v Nemčiji ne morejo biti vsi enakih misli. Dejstvo je, da v resnici niso, toda v teku let so si znali naziji tako zasigurati kontrolo nad prebivalstvom s pomočjo špijonažnega sistema, da je vsakdo prisiljen na zunanaj kazati svojo vdanost sedanjemu režimu.

Ta špijonažni sistem, kakor ga opisuje neki časnikar, je tako učinkovit, da celo v goščah obiljenih mestih ne uide niti eden posameznik nadzorstvu nazijskih organov. In nazijsko vodstvo tudi nič ne prikriva, da je njih načelo v tem, da se stalno omeji osebna svoboda, izražanje osebnega mneneja, pravica zborovanja ali osebna lastnina, "kjer to zahtevajo splošni interesi." To načelo je izrazito poudaril eden vodilnih nazijev v svoji knjigi 'Ustava', ki je nedavno izšla.

V svrhu osebnega nadziranja vsakega posameznega državljanca, ne glede na to, ali je član nazijske stranke, ali ne, je cela Nemčija razdeljena v edince. Najmanjša taka edinica se imenuje "blok" in obsega od 40 do 50 družin. Načeluje ji "bločni vodja", kateremu so pridruženi v svrhu nadzorovanja ljudi bločni čuvaji in lokalni zastopniki. Delavske fronte, kakor tudi nazijske ženske organizacije. Od štiri do osem blokov tvori nadalje "celico", ki ima zopet svojega načelnika in svoje nadzornike. Več celic je nato združenih v "lokalno skupino". Glavna pozornost nazijev je posvečena blokom in celicam, kajti te pridejo neposredno v dotik s ljudskimi masami, in potom njih dobi nazijsko vodstvo stik s vsakim posameznikom, da tako lahko takoj izve, ako bi se kdo upal gojiti kake uporniške ideje. Razumljivo je zato, da za te edince skrbno izberejo voditelje, katerih je okrog milijona in pol.

To organiziranje v bloke in celice izvira iz časa, ko naziji še niso bili na vladi. Njih namen je bil tedaj, da so pridobili prebivalstvo za to, da bo volilo njih stranko. Zdaj pa, ko je nazijski režim dobro usidran, se je tudi izpremenila naloga teh edinic, da obstoji, kakor je povdaril njih vrhovni vodja, dr. R. Ley, v tem, da "stalno vzgajajo nemško ljudstvo in pazijo nanj," kar pomeni z drugimi besedami, da špijonirajo med njim. Odtod taka "enoglasna vdanost in

JAPONSKI NAČRTI

V Nankingu se postavi nova kitajska vlada.

Tokio, Japonska. — Japonci so začeli izvajati napram kitajski vladi popolnoma novo politiko. Zadnje dni so odpoklicali domov svojega poslanika na Kitajskem, s čimer so ukinili zadnje diplomatske odnose. Da bi napovedali vojno Kitajski, to se jim ne zdi več potrebno, kajti za nje nacionalna kitajska vlada sploh ne obstoji, ker so pred nekaj dnevi uradno izjavili, da je ne priznavajo več. Pač pa se je objavilo, da se bo v kratkem v Nankingu postavila nova vlada, sestavljena iz samih Kitajcev. S to vlado, ki bo seveda popolnoma pod kontrolo Japonske, bodo nato vodili morebitna mirovna pogajanja, dočim bo prava kitajska vlada za nje le nekako vodstvo uporniških banditov.

BELI DEČEK POSTAL KITAJC

Chicago, Ill. — Na svojem potovanju s Kitajske v New York se je zadnji torek ustavil v tukašnjem mestu neki 19 letni fant, ki spada k belemu plemenu, a nosi kitajsko ime, namreč Fung Kwok Young. Deček je bil kmalu po rojstvu adoptiran od nekega kitajskega restavraterja v New Yorku, ki ga je s tem rešil pomanjkanja. Ko je bil otrok star štiri leta, je bil poslan na Kitajsko, na dom svojega krušnega očeta, kjer se je navzel popolnoma kitajskih navad, tamošnjega življenja in jezika, da angleščine sploh ne zna. Na njegovo prošnjo je bil zdaj poslan nazaj v Ameriko in krušni oče pravi, da mu bo prepusil, naj si vnaprej sam izbere svoje življenje.

V RUMUNIJU BODO IMELI VOLITVE

Bukaresta, Rumunija. — Po ukazu kralja Karla se je zadnji torek razpustil rumunski parlament in proglasile so se nove volitve, ki se bodo vršile 3. marca. Pri tem bo imelo prebivalstvo priliko, da pokaže, ali odobrava sedanjo napol fašistično vlado, ali ne.

SPOR GLEDE SENATORSKEGA SEDEŽA

Washington, D.C. — Illinoiski senator Dieterich je pred par dnevi objavil, da bo letos ponovno kandidiral. To je da lo takoj povod za prepir med dvema demokratskima strujama v Illinoisu in v zadevo skušajo vplesti tudi predsednika Roosevelta samega.

zvestoba" nemškega ljudstva do nazijske stranke.

NOVA KONFERENCA

50 vodilnih osebnosti iz velebiznesa pri Rooseveltu.

Washington, D.C. — To sredo se je zbralo pri predsedniku Rooseveltu na njegovo povabilo 50 vodilnih osebnosti v bizniškem svetu h konferenci, pri kateri se je obravnavalo vprašanje sedanje nove depresije in industrijske stabilizacije. Teh 50 mož tvori takozvani "posvetovalni svet", ki ga je sestavil trgovski tajnik Roper že v letu 1933. Njih nameni se niso nikdar dali v javnost, vendar pa se trdi, da so imeli precejšen vpliv na sestavljanje vladnega programa.

IZ DETEKTIVOV NAPRAVIJO JUNAKE

Chicago, Ill. — Pri nedavnem zborovanju žurnalistov se je razmotiralo o tem, kake vrste čtiva se naj nudi odrasla-joči ameriškim mladini. Ugotovilo se je pri tem, da je mladina nagnjena k temu, da obožuje junaške čine. Ker pri tem dostikrat napravi pomoto, da zamenja slepo drznost raznih zločincev za junaštvo in nato izbere zločince za svoj ideal, se na zborovanju sklenilo, da se ima pozornost mladine s čtivom obrniti v drugo smer, namreč v poveljevanje činov federalnih policistov in detektivov.

MUSSOLINI NAJPREJ, POTEM ŠELE BOG

Rim, Italija. — Iz glavnega tajništva fašistične stranke je zadnji torek izšla odredba, po kateri bodo šolski otroci iz revnih družin dobivali opoldanski obed v šoli na račun države. Obenem pa je tudi določena molitev, ki jo bodo morali otroci izreči pred obedom, in ki se glasi: "Duce, zahvaljujem se ti za to, kar mi da, ješ, da bom raste in zdravju in moči. Gospod Bog, čuvaj duceja, da bo še dolgo ohranjen fašistični Italiji." — Bogu se torej zahvaljujejo samo za duceja, za vse drugo gre duceju zahvala!

MASNI POLET PREKO PACIFIKA

San Diego, Cal. — 18 bojnih aeroplanov se je v tork dopoldne dvignilo s tukašnjega letališča na skupni polet preko Pacifika na Havaji. To je prvi tak masni polet, ki se je kdaj podvzel.

KRIŽEM SVETA

Stockholm, Švedska. — V neki tukašnji jeklarni sta bila aretirana dva delavca pod obdolžbo, da sta špijonirala za Rusijo. Kakor se trdi, sta fotografirala proces proizvodnje posebnega trdega jekla, ki se uporablja za orožje.

Kairo, Egipt. — Iz cele Evrope in od drugod so bila poslana semkaj dragocena darila mlademu egiptovskemu kralju Farouku in njegovi nevesti, Faridi Zulfikar, ki sta se poročila ta četrtek. K poroki se je nevesta peljala z zagrnjenim obrazom.

Berlin, Nemčija. — Evangeljski pastor Niemoeller, voditelj protinazijskega verskega gibanja za svobodo religije, bo postavljen pred sodno obravnavo 7. februarja. Obdolžen je, da je uporabljal prižnico za politično hujskanje proti državi.

BIVŠI KRALJ OSVOBODIL PRIJATELJA

London, Anglija. — Po posredovanju bivšega angleškega kralja Edvarda je španska vlada izpustila iz madridskih zaporov nekega bivšega španskega diplomata, po imenu X. de Bermejillo. V to svrhu se je Edvard obrnil na angleškega poslanika v Franciji, H. Chiltona, ki je nato od svoje strani posredoval pri španski vladi. Zadevo je dal v javnost Chilton sam, in sicer potem, ko mu je bila v nekem kino gledališču ukradena torbica, v kateri je nosil poleg drugih reči tudi Edvardovo pismo, s katerim ga je ta naprosil za posredovanje. Bermejillo je bil svoječasno uslužben v španskem poslanstvu v Londonu, kjer se je spoznal in sprijateljil z Edvardom.

POOSTRITEV ODOŠAJEV

Sovjetski voditelji povdarjajo, da bo Rusija podvzela ostrejša stališča napram Japonski.

Moskva, Rusija. — Da se odnosi med sovjetsko Rusijo in Japonsko zopet nevarno poostrejuje, se more razvideti iz izjav, ki so prišle zadnje dni od nekaterih vplivnih sovjetskih osebnosti.

Ob priliki, ko je objavil to sredo reorganiziranje vrhovne vlade, sveta komisarjev, kateri se je pomnožil za sedem novih komisarjev, je njega načelnik, Molotov, povdaril, da namerava sovjetska Rusija podvzeti ostrejša stališča napram Japoncem na vzhodni meji, in da bo enako obenem tudi zaprla več tujezemskih konzulatov v Rusiji, češ, da nekateri od njih vodijo protisovjetsko špijonažo.

Par dni prej pa se je v istem smislu oglašil tudi eden glavnih Stalinih pomočnikov, A. Zdanov, povdarjajoč, da se morajo podvzeti drastične odredbe proti počenjanju agentov imperijalistične Japonske in se temu napraviti konec.

V sovražnosti med Kitajsko in Japonsko doslej Rusija aktivno še ni posegla, pač pa je poslala Kitajski precejšnje število bojnih aeroplanov z moštvom vred na pomoč.

VAŽNA SEJA DR. SV. DRUŽINE ŠT. 1, DSD.

Joliet, Ill. — Članstvu dr. sv. Družine št. 1, DSD., se naznanja, da se vrši važna društvena seja v nedeljo 23. jan. v Slovenia dvorani. Vse članstvo naj se seje udeleži, ker je velikega pomena za vse.

John Barbich, taj. — Opomba uredništva: — Poročilo, ozir. vabilo na sejo smo dobili že po zaključku lista in ga ni bilo mogoče spraviti noter. Zato objavimo kratko vabilo na sejo. — Pošljite drugič dan poprej.

Iz Jugoslavije

Močno deževje, tajajoči sneg in potem hudi mraz sta onemogočila zvezo med vasi Laze in Jakovica s Planino na Notranjskem. To jezero je zahtevalo tudi človeško žrtev. — Smrtna kosa in drugo.

Mlad fant izginil pod ledom

Planina pri Rakeku, 4. jan. — Dolgotrajno deževje in zaradi močnega juga hitro se tajajoči sneg sta povzročila, da je obširna planinska dolina že en mesec vsa zalita z vodo. Ker sta pod vodo tudi obe banovinski cesti, je tako vsaka zveza z Rakekom in Logatcem nemogoča, prav tako tudi pot na železniško postajo. Pred dobrimi 14 dnevi je tudi tukaj pritisnil hud mraz, ki je povzročil, da je vsa ogromna masa vode zamrznila. Pogled na to veliko ledeno polje je res nekaj slikovitega, posebno, ko se lesketa v jasnem sončnem blesku drevje in grmovje, vse odledenelo. Povodenj onemogoča tudi zvezo med vasi Laze in Jakovica s Planino. Tako sta ti dve vasi že en mesec ločeni od svojega središča. Ker je sedaj voda zamrznila, so si nekateri iz prej omenjenih vasi na Novo leto in v nedeljo dovolili prehod v Planino po ledu. Vsekako je to silno drzen pogum, ki je tudi zahteval svojo žrtev. V nedeljo pozno v noč so se vračali trije fantje iz vasi Jakovice iz Planine domov po ledu. Hodili so že dobrega pol kilometra po zledeneli vodi, ko se kar naenkrat enemu fantu — Francetu Zihlerlu — vlomil pod nogami led, pade v vodo, strupeno mrzlo in s klicem na pomoč — utone in izigne pod ledom. Eden od tovarišev je imel pogum, da je skočil za ponesrečenim, a mu ni mogel pomagati, komaj je rešil svoje življenje, ker se mu je led sproti pod rokami lomil. — Truplo ponesrečenega so našli in ga pokopali na pokopališču v Planini. — Ostala dva sta odhitela nazaj v Planino in tam prenočila.

Smrtna nesreča v gozdu

Litija, 4. januarja. — Milka Kristof, doma iz Moravč pri Litiji, je služila pri posestniku Martinu Simončiču na Spodnjem Logu pri Litiji. Pretekli ponedeljek zjutraj je šla s hlapcem v gozd napravljati drva. Ko sta podžagala bukev, se je ta nenadoma razklala in Milko Kristofovo s tako silo udarila na prsi, da je ta odletela tri metre v stran in obležala mrtva. Ljudje so jo skušali z umetnim dihanjem spraviti k življenju, pa je bilo vse zaman. Zapušča dva nepreskrbljena otroka.

Nesreča pri smučanju

V Trzicu na Gorenjskem se je pri smučanju nevarno poškodovala Marija Perkova, soproga uradnika in so jo odpeljali v ljubljansko bolnico.

Smrtna kosa

V Metliki je umrla Pepca Fux, rojena Šurm, soproga trgovca. — V Ljubljani je

umrla daleč znana Kosova mati, vzorna slovenska in kršćanska žena. — V Dolenjem Logatcu je umrl Leopold Punčuh, šolski nadzornik v pokopu. — V St. Vidu pri Grobelnem je umrl Franjo Pogačnik, šolski upravitelj.

Nesreča

Iz Koprivnice pri Rajhenburgu je bil pripeljan v bolnico v Krško 12 letni Marjan Bračun, ki se je ponesrečil pri sankanju.

Huda burja

Prve dni januarja je divjala vzdolž cele jadranske obale huda burja, ki je povzročila tudi nekaj nesreč. Vsi parniki pa so vozili z velikimi zamudami, zlasti še oni, ki so prihajali iz Trsta in Zadra v jugoslovanske luke. Ob enen je bil prav občuten mraz.

Prijeli so ga

Na Trsatu se je varnostnim organom posrečilo prijeti 18 letnega Josipa M., ki je že meseca maja lanskega leta ukradel kleparskemu pomočniku Agrežu v Celju celih 18,000 dinarjev v gotovini. Na podlagi lažnih listin je hotel odpotovati v Italijo, kar se mu pa ni posrečilo.

Nesrečen padec

V Dobrovljah pri Braslovčah je stopil v neko jamo 38 letni Ferdinand Naraks in se pri tem toliko poškodoval, da je moral v celjsko bolnico.

Se ni posrečilo

Neka ljubljanska trgovina je pred kratkim zašla v konkurz. Pa so se trije moški zmenili, da bi na skrivnem razprodali že zarubljene predmete. Dasi so delali precej spretno, so bili vendar zasačeni in sicer, ko je nekdo nekega trgovcu ponudil nekatere stvari, pa je ta zaslutil nepravilen izvor in stvar naznanil.

Odlikovani gospodarji

Iz Bohinjske Bistrice poročajo, da je bil tam odlikovan z redom sv. Save IV. stopinje Ivan Repinc iz Brda, ki je znan kot odlični živinorejec po vsem gorenjskem kotu. Nadalje je bil odlikovan znani svetovni čebelar Ivan Strgar in župan Jakob Rozman. Strgar je ob tej priliki prejel že 78. odlikovanje za svoje zaslužno čebelarsko delo.

Zadušili so se

Na Medvedjem brdu nad Hotedršico se je pripetila pretresljiva žaloigra v hiši posestnika Janeza Trevna, po domače Kosperevca. Njegova žena je spravila spat svoje 3 otroke v podstrešno sobo. Drva so se ob peči vnela in dim je zadušil vse tri otroke. Tako sta družini ostala samo še dva starejša otroka.

V Kwangsi provinci na Kita jskem se je ustanovil ženski bataljon, kateri se je spravljal na delo, da organizira kitajsko žensko vojsko proti Japoncem. Slika kaže dve mladi Kitajki, ki se aktivno udeležujejo v boju.

Amerikanski Slovenec

Prvi in najstarejši slovenski
list v Ameriki.
Ustanovljen leta 1891.

Izhaja vsak dan razun nedelj, pone-
deljkov in dnevo po praznikih.

Izdaja in tiska:
EDINOST PUBLISHING CO.
Naslov uredništva in uprave:
1849 W. Cermak Rd., Chicago
Telefon: CANAL 5544

Naročnina:	
Za celo leto	\$5.00
Za pol leta	2.50
Za četrt leta	1.50
Za Chicago, Kanado in Evropo:	
Za celo leto	\$6.00
Za pol leta	3.00
Za četrt leta	1.75
Posamezna številka	3c

Dopisi važnega pomena za hitro objavo morajo biti depozirani na uredništvo vsaj dan in pol pred dnevom, ko izide list. — Za zadnjo številko v tednu je čas do četrtke dopolne. — Na dopise brez podpisa se ne ozira. — Rokopisov uredništvo ne vrača.

Entered as second class matter November 10, 1925, at the post office at Chicago, Illinois, under the Act of March 3, 1879.

The first and the oldest Slovene
Newspaper in America.
Established 1891.

Issued daily, except Sunday, Mon-
day and the day after holidays.

Published by:
EDINOST PUBLISHING CO.
Address of publication office:
1849 W. Cermak Rd., Chicago
Phone: CANAL 5544

Subscription:	
For one year	\$5.00
For half a year	2.50
For three months	1.50
Chicago, Canada and Europe:	
For one year	\$6.00
For half a year	3.00
For three months	1.75
Single copy	3c

Vera in nevera

Vera in nevera sedanje dobe! V tem je prav za prav vprašanje in odgovor na vso tisto bridko bolečino sedanje dobe, v kateri živimo, vprašanje in odgovor na preklestvo in vso tragiko sodobnega človeka, ob kateri se nam razkrija toliko nerazrešljivih strahot, a tudi vprašanje in odgovor na edino možno odrešitev sodobnega sveta in človeka.

Razmišljajočemu človeku se zazdi včasih, kot da je tema časa in sveta vedno večja in da nad to temino sveti večkrat le zvezda jutranjica. Nešteto je razlogov, ki dajejo povod temu razmišljanju. Pomislimo, kako raste vdor nekrščanskega mišljenja in življenja v vsakovrstne plasti ljudstva! Pomislimo na mnoge odpade od vere in Kristusa, na sovraštvo proti veri in Kristusu! Mogoče ni nobena doba v vsej zgodovini krščanstva in Cerkve rodila toliko skritih odpadov od vere, od Kristusa, od Cerkve, kot prav današnja. Značilno je, da so večino teh odpadov rodila novodobna nacionalna gibanja, ki se pojavljajo kot navidez prijazna krščanstvu, ponekod celo kot bramba krščanstva pred brezboštvo, a v resnici prinašajo taka gibanja s seboj nov kult, novo vero, ki je krščanstvu nasprotna.

Mnogo ljudi odpade, ker je bila njihova vera šibka, samo zunanja, navezana le na razne oblike, drugim obteži duha vere materija, kar jih nujno vede k odpadu, veliko nevere rodi nevednost, ošabnost, trmoglavost in namerno hoteno vztrajanje v dvomu. Koliko je danes ljudi, ki iščejo namenoma vzroke za lenobno odpoved vere! Novi sodobni človek misli, da so božje resnice preskusni kamen časa in trenutnih časovnih ideologij. Neka usodna teža je padla na ves svet in ni čuda, če v sodobni zmede in neveri sveta tudi mnogi verni omahljivo kolebajo.

Priznajmo, da pri vsej tej neveri sodobnega sveta katoličani nismo brez krivde. Kolikokrat je naše katoličanstvo zgolj vnanje, politično manifestativno, napačno mesijansko. Naša vera je pogosto vse preveč človeška, priučena ohlapno iz knjig, iz besedi ljudi, zato tudi tako šibka, ponarejena in včasih kar farizejska.

"Kje je vaša vera?" (Lk 8, 25), je vprašal Gospod učence, ki so ga zbudili, da je pomiril vihar. Ali ne kliče Kristus tudi nam v sodobnem viharju sveta: "Kje je vaša vera?"

Premnogi izpričujejo in poudarjajo dandanes svojo vernost v cenjenju in čuvanju zunanjega moralnega zadržanja v življenju. Pri takih vernikih stopa bolj in bolj na mesto zavesti o nadnaravnem čednostnem življenju boječa skrb za zunanjo meščansko neomadeževanost in ona bolj na človeškem kot na božjem strahu sloneča moralnost in vernost. Vera takih ljudi je bolna, usmerjena le v skrb za mirno in lagodno tostransko življenje. Takih vernikov nikdar ne vznemirjajo verski dvomi, nasprotno pa si radi privzemajo vlogo cenilcev vernosti drugih in celo varuhov čiste vere. Tak verniki žive v neprestanih predsodkih do svojih sobratov, nikdar jim niso dovolj verni, če so po njih mnenju sploh še verni. Farizejsko mišljenje takih plitvih in nadutih pravovernikov ni še nikdar in nihče tako obsojilo, kot Kristus sam.

Noben iskren in dober vernik ne misli, da je boljši, da je bolj veren, kot njegov drug ali nasprotnik. Prava vera se kaže v ponižnosti in ljubezni, ne pa v kričavosti in protestirajočih moralnih ogorčenjih. Če je vera drugih dvoumna, šibka, človeška namesto božja, se ne sklicujmo nanje, marveč glejmo, da bo naša vera globlja, bolj iskrena in ponižna in bolj božja. Za milost take vere pa je treba moliti.

Reš je sicer, da skrivnosti vere ne bomo mogli ljudje v tem življenju nikdar spoznati do dna, a z božjo pomočjo moramo prodirati v duhovne globline in skrivnosti vere in milosti. Le tako nam bo postala vera ne le nekaj izven resničnosti, ampak se nam bo celo prikazala kot vse noseča, vse obsegajoča in tudi vse odrešujoča resničnost. Svet vere nam bo postal tako bolj domač, bolj razumljiv. Iz vere bomo črpali moči in spoznanja v sodobnih zablodah in vera nam bo luč v temi sodobnega sveta.

Zato bolj kot kdaj, terja naš čas, da pokažemo ljudem vso veličino krščanske vere, čisto, nepokvarjeno in ne le

zunanje dogmatično, ampak njeno notranjo vrednost in globino. Koliko verskih resnic je zgubilo v teku časa pri mnogih ljudeh svoj prvotni pomen in globino in dobilo čast, pokvarjen pomen kljub neprestanim borbam Cerkve, da ohrani vero čisto in nepokvarjeno, kot ji je bila izročena od Kristusa in apostolov.

Sedanja doba ni rodila le mnogo odpadov od vere in Kristusa, ampak tudi od Cerkve. Danes ni opešala le vera v zgodovinskega Kristusa, marveč tudi — in ta še bolj — v mističnega Kristusa, ki živi v Cerkvi. Moč Cerkve je danes v mnogočem oslabiljena, a temu ni kriva vera, ki jo ona uči, temu ni kriv Kristus, ki v njej živi in dela; krivdo za to nosijo njeni služabniki in udje, zaduhlo ozračje časa, sovražnost in nevednost. Nestrpnost in napačno delo nekaterikov pripisujejo danes mnogi veri in Cerkvi. Nešteto nečastnih in neresničnih dejanj se danes prisoja Cerkvi!

Toda pravi vernik mora imeti do Cerkve v sedanji zmede tudi pravo razumevanje. Za pravega in iskrenega vernika mora biti Cerkve, v kateri živi in deluje Kristus, ideal, h kateremu mora stremeti z vsemi vlakni in silami srca, kot pravi nekje tako lepo pokojni dobri pater Lipert. V Cerkvi moramo gledati življenjsko delo Kristusa, njegovo mistično delo, v katerem živi in deluje Kristus dalje in po katerem nam deli vse milosti, tudi milosti vere. A v Cerkvi niso le pravičniki, so tudi grešniki brez razlike stanu, so ljudje, ki dajejo povod za spotikanje, ki ovirajo celo njeno resnično duhovno dihanje. A kdor gleda na Cerkve s te strani, ne gleda prav, prezira v njej bistveno in se opira na nebistveno, pozablja na njene božje sile. Ne glejmo v Cerkvi le slabo, pri tem pa pozabljamo, da je v njej božja zakladnica resnice in milosti, da v njej živi Bog, da se v njej hrani božji nauk, božji zakramenti, nadaljuje božje delo, da se v njej daruje in nadaljuje božje odrešenje. To in pred vsem glejmo v Cerkvi, ne pa na tisto postransko, na napake, ki jih njeni služabniki in udje delajo proti božji volji. To so človeške sence v Cerkvi, ki ne morejo nikdar zatemniti božjega solca, ki sije v Cerkvi.

Kristus, zgodovinski in mistični, je ločilnica med vero in nevero. Za ljudi in zavoljo ljudi je prišel na svet, da jim prinese polnost vere in tudi polnost življenja. Zanj in proti njemu se je odločal svet v vseh časih, zanj in proti njemu se odloča tudi dandanes in se bo odločal v bodočnosti. Kdor ima vero vanj, dobi v njem vso oporo in moč v sodobni zmede sveta, v njem dobi zdravilo za bolečine in upanje v zmago njegove vere in resnice.

Sv. Lavrencij je govoril: "Ne poznam teme noči, jaz živim v polnosti svetlobe." Te besede so izvirale iz njegove neomajne vere v Kristusa, njegovo moč in zmago. Te besede naj bodo tudi besede slehernega kristjana v sodobni temi časa in zablode in oprimo jih na božjo vero. Naš čas je velik in velik mora biti tudi naše poslanstvo, da s svojo vero napravimo svet veren. To je naloga in poslanstvo vsakega kristjana. Zakaj le v veri v Kristusa in njegovi Cerkvi je rešitev sodobnega sveta in človeka. Vera v Kristusa, vera v Cerkve in njeno moč in obljube, ki jih je dal Kristus Cerkvi in vsakemu verniku naj bodo poročila za zmago.

KAJ NOVEGA NA WILLARDSKIH FARMAH

Willard, Wis.

Pred nekaj meseci je odšel v Cleveland tukaj mnogim poznani Jernej Bolka, z imenom, da si tam čez zimo preskrbi kako delo. Tam so ga neki "zlikovci" napadli, mu pobrali ves denar ter ga poleg tega še hudo pretepli. Odpehjan je bil v bolnišnico in sedaj poročajo, da je zadovoljnim poškodbam podlegel. — Pokojni je lastoval tukaj malo farmo. Bil je še neoženjen

in je bil doma iz Gorenjskega, Jugoslavija. Bil je brat sedaj tudi že umrlega Johna Bolka, kateri je bil svoječasno organizist v Ely, Minn.

Na operacijo, radi slepiča, se je morala podati Miss Frances Digosky. Operacijo je srečno prestala in je na potu okrevanja. — Poroča se mi, da je v Chicago, Illinois, obolet Mr. John Jeras. — Neki zlobnež, (ali morda več), je poškodoval na novo leto, na pokopališču postavljen križ. To neokultno dejanje najstrožje

obsojamo! Če se posreči da se storilci zasledijo, se bo postopalo proti njemu sodnijskim potom. — Micika iz Chicago je prispela sem na Willard, da bi si poiskala primerneža moža. — Ga je že našla. — Svatba bo najbrže zadnjo nedeljo nedeljo pred pustom. Če pa takrat ne, pa prvo nedeljo po velikonoči.

Ludvig Perushek

MATER SMO POKOPALI...

Cleveland, O.

G. urednik, še vedno vidim v listu poziv: "En dopis iz vsake naselbine na teden." To je vse prav, toda menda se tudi mnogi boje uredniškega kosa, ki baje ni nikoli poln. Vendar se čutimo nekako obvezani, da se od časa do časa oglasimo in vršimo naprošeno dolžnost. Poročali naj bi vam sicer to kar se v naselbini godi važnega, kar je pač vredno, da zagleda beli dan in da še drugod o tem zvedo. Meni se zdijo zelo važni dogodki naših pionirjev, kateri odhajajo od nas v večnost. Morda bote rekli zakaj? — Rečem vam da zato, ker so odšli za vselej od nas. Živeli so med nami toliko srečnih, mnogi tudi nesrečnih let; v delu in trpljenju, v boleznih in pomanjkanju. od prvih let naselja vse do današnjih dni. Sedaj se pa poslavljajo od nas in gredo v večnost za vselej. Vseh, ki odhajajo dan za dnem od nas, ni mogoče napisati v spomine, toda vzemimo vsaj nekatere vzglede, da vsaj pokažemo svojo dobro voljo in ohranimo spomin vsaj na nekatere.

Cerkve sv. Vida, ki je takorekoč najstarejša cerkevna stavba, doživlja mnoge poslovilne dogodke svojih prvih dobrih faranov, ki se od nje poslavljajo za vselej. Velikokrat je po več pogrebov na dan. Tako sta se tudi pretekli ponedeljek vršila dva pogreba, drug za drugim. Dočim se je vršil pogreb moža še srednje dobe Antona Anžurja, starega 52 let, ki je bil doma iz Nagračeca fara Černuče, se je istočasno vršil tudi pogreb blage matere Ane Fortuna, rojene Zupančič iz vasi Male Dole, okraj Gambišče. Pogreb te pijonirke je med ljudstvom vzbujal veliko sočutja. Rajna žena, ki je živela skoro vedno v trpljenju in pomanjkanju do 68 leta svoje starosti, je zadnjih sedem let preležala bolna v postelji. Malokdo je vedel, da se nahaja ta potrpežljiva bolnica v hiši svojega sina Antona Fortuna. Le njena nevesta Mrs. Fortuna in ona sama, ki ste skupaj trpele, vedo, kaj so morale prestati v teh dolgih sedmih letih neprestanega trpljenja. Bilo je kakor skriti zaklad, dokler ni smrtni angel rešil nadaljnega trpljenja obe. — Ko se je raznesla novica, da je umrla Fortunova mama, ki je bila toliko let bolna, so začeli tudi ljudje govoriti o veliki požrtvovalnosti blage žene — njene neveste Mrs. Fortuna, rojena Sodnikar, ki je bila bolnici vse dneve in noči pravi angel v

postrežbi. Vem, da Mrs. Fortuna ne želi, da bi se vedelo o njenih usmiljenja polnih delih, toda luč naj se ne skriva pod mernik, ko je dandanes toliko ljudi, ki se za take težke bolnike ne zmenijo, ali pa komaj čakajo, da se jih iznebijo. Naj bodo te vrstice v dokaz in pričevanje, da se še dobe med nami, tukaj rojeni otroci, ki razumejo dela usmiljenja in jih vrše z vso požrtvovalnostjo, kot je to delo vršila Mrs. Fortuna, do te tako trpeče matere svojega moža dolga leta po dnevu in ponoči. To zasluženo je gotovo veliko pred Bogom in pred ljudmi in je gotovo blagoslov za več rodov njenih otrok, kajti kar je ona storila, se sploh ne da opisati. — Govoril sem z ženo, ki je bolnico obiskala dan pred njeno smrtjo in ji je bolnica rekla: "Sam Bog je poslal to blago ženo v našo hišo za nevesto mojemu sinu, da je meni v tej dolgi bolezni toliko dobrega storila. Ne morem vam povedati, kako sem hvaležna njej in Bogu." — To so dragocene, da zlate besede. Mnoge matere, številni očeti tožijo, da so njih otroci zapustili na stara leta. V kakšnem kraju še več kot zapustijo; zaničujejo jih in jim očitajo njih napake. Tukaj smo pa imeli priliko videti, da ji je ne le njen otrok, marveč njena nevesta, skazala več prave iskrene ljubezni, kot bi jo mogli izkazati številni otroci. — Dočim je Mr. Fortuna dnevno od zgodnjega jutra do poznega večera zaposlen z zastopništvom lista "A. D.", je Mrs. Fortuna vzgledna in čuječa mati svojih otrok, med tem opravljala še vsa dela v hiši tajništva dr. sv. Vida in pri vsem tem je še našla čas, da je sedem let skrbela za bolno mater svojega moža, katera se ni mogla ganiti s postelje. To je delo usmiljenja in požrtvovalnosti, kateremu moramo izreči naše odkritosrčno priznanje.

A. Grdina

BIVŠI DOLGOLETNI SOTRUDNIK SE OGLAŠA IZ DOMOVINE

Iz Št. Lovrena ob Temenici na Dolenjskem 4. jan.

Gospod urednik! Prosili ste me, naj bi dopisoval "Amer. Slovenec" in podpiral tudi Vaš nov list "Novi Svet" s kakimi spisi. Rad bom ustregel Vaši želji, vsaj se gre za katoliški tisk, kolikor bom pač mogel pri svoji starosti, vsaj bom izpolnil čez 4 mesece že 79 let in stopil v 80 leto. Svoje dopisovanje v "Am. Slov." bom pa takorekoč samo nadaljeval, vsaj sem svoj čas kot župnik v Adlešičih dopisoval temu katol. listu okoli 20 let in sicer do svetovne vojske l. 1914—15. Da sem pa začel pisati v "A. S.", k temu me je bil nagovoril nekdanji urednik v Rev. Fr. Šušteršič, s katerim sva bila skupaj eno leto v ljubljanskem semenišču t. j. l. 1882—83. K večkratnemu dopisovanju me je pa nagnila tudi hvaležnost do slov. Amerikancev, vsaj sem ravno od njih dobil prav obilne podpo-

re za različne cerkvene potrebe, ne samo za župno cerkev, ampak tudi za podružnice. Kadar sem kaj rabil za cerkev, obrnil sem se na svoje župljane v Ameriki, in teh je bilo okoli 200 v Ameriki, in ne zastoj! Poslal sem jim nabiralne pole s farnim pečatom. Na te so potem nabirali vse zapisale: Kdo je daroval, od kod je bil in koliko je daroval. Pa mi je prineslo včasih eno samo pismo po 50 dol., pa tudi po 100 in 150 dol. To so bili lepi darovi za cerkev. Lahko trdim, da sem dobil za posamezne potrebščine vsaj polovico iz Amerike, če ne še več, ker doma nisem mogel dosti nabrati vsled revščine ljudi. S teh nabiralnih pol sem potem prebral v nedeljo s pridržnice imena vseh darovalcev in koliko je kdo daroval. Razun tega pa sem potem s teh pol sestavil še dopis za "Am. Slov.", v katerem sem zopet objavil natančno imena vseh darovalcev in dobrotnikov, katerim sem se očitno zahvalil za njih darove. Darovali pa so ne samo domači farani, ampak tudi drugi Beloslovenci sploh, obilo so darovali kranjci iz različnih župnij in tudi Hrvatje, posebno iz Lukovdola in Plemenitasa, pa tudi iz drugih narodov, Poljaki, Madjari in Nemci. Kadar se je šlo za cerkev in čast božjo, takrat katoličani niso nič gledali na narodnost. To so bili lepi časi skupnega delovanja v božjo čast! Poleg tega sem pa še zapisaval vsa imena in darove v tamkajšnje župno kroniko, kjer je še danes vse natančno shranjeno in zabeleženo, vsaj sem zapisal pri svojem odhodu iz Adlešič, kjer sem deloval čez 36 let, 7 obširnih knjig župne kronike od jan. 1887 do apr. 1922.

Pri tej priliki pa ne smem pozabiti omeniti posebno treh dobrotnikov, ki so veliko darovali in nabrali, to sta še v Ameriki bivajoča g. Nikolaj Skube in Jure Veselič in pa Miko Gabrijan iz Dolenjca, ki je bil menda 4—5 krat v Ameriki. Da pa pokažem, kaj vse sem storil večinoma z ameriškim darovi, naj navedem tole: Z ameriškim denarjem sem preskrbel 3 nove cerkvene zastave, nove orgle, dva križeva pota, v župni cerkvi in v Tribučah, oba nova vel. altaria pri obeh podružnicah na Plešivici in v Tribučah, prekril sem s pločevino župno cerkev in podružnico v Tribučah, in oba zvonika pri podružnicah, v štirih letih sem sezidal 3 kapelice, v katerih eni Marije Pomočnice v Dolenjcih, se tudi mašuje, naročil sem več novih zvonov, zadnjega, največjega za župno cerkev, za katerega sem dobil en dan iz dveh krajev v Ameriki 48.000 kron = 12.000 Din, in več drugega. Res velikodušni darovi v božjo čast!

Ivan Šačelj

POSESTVO NA PRODAJ

V Gribljah, fara Podzemelj, okraj Črnomelj, Belokrajina, je na prodaj posestvo z dvema hišama, prvo in zadnjo. Pod zadnjo hišo je velban hlev za živino. Nad dvoriščem je "ganek." Kogar zanima, naj piše na Miko Križe, 337 — 3rd Str., Rankin, P. O. Braddock, Pa.

"TARZAN NA RAZISKOVANJU"

(40)

(Metropolitan Newspaper Service)

Napisal: Edgar Rice Burroughs

Komaj je lev začutil da ima opraviti še z enim sovražnikom, ki se je usidral naravnost na njegovem hrbtu, je silno zarjovel in obrnil vso pozornost na to, da se ga otrese. Tarzan pa vaje takega bojevanja, je oklenil svoje močne noge okoli levega trupla, z eno roko je pa stiskal zival za vrat,

Beli divjak je od prevelikega preseñenja kot od kapi zadet obstal ob tem prizoru in se s hrbtom pritiskal k drevesu. Najbolj ga je presenečalo divje rjevanje belega velikana, ki se je tako čudno mešalo z divjejšim hroplenjem krvoločnega leva. Toda beli velikan je končno kot že tolikokrat, zmagal.

Ko je Tarzan zadal levo dovolj smrtnih sunkov s svojimi ostrimi nožem in se je zverina zvrnila brez moči na tla, je z eno nogo stopil na mrtvo zival, glavo ponosno dvignil in zagnal silen zmagoviti krik, ki je pretrpetel belega divjaka do kosti in strašno odmeval po džungli v sto in sto odmevih.

Končno se je odmev Tarzanovega zmagovalnega krika polegel in tedaj se je beli velikan obrnil k belemu naseljenemu divjaku. Nekaj časa sta se gledala molče, nazadnje je spregovoril belec v Bukana jeziku in vprašal Tarzana "Kdo si ti?" Tarzan mu je odgovoril: "Jaz sem Tarzan od opice, a kdo si ti?"

Družba sv. Družine

(THE HOLY FAMILY SOCIETY)

Vstanovljena 29. novembra 1914.

V Zedinjenih Državah: **Sedež: Joliet, Ill.** Inkorporirano v drž. Illinois
Severne Amerike. 14. maja 1915.

Naslovo: "Vse za vero, dom in narod; vsi za enega, eden za vse."

GLAVNI ODBOR:

Predsednik: George Stonich, 429 N. Chicago St., Joliet, Ill.
1. podpredsednik: Joseph Klepec, 903 Woodruff Rd., Joliet, Ill.
2. podpredsednik: Katharine Bayuk, 528 Lafayette St., Ottawa, Ill.
Tajnik: Frank J. Wedic, 301 Lime Street, Joliet, Ill.
Blaginjak: John Petrich, 1004 N. Broadway St., Joliet, Ill.
Duhovni vodja: Rev. Anselm Murn, Willard, Wis.
Nacionalni publikacijski propagandisti: Rev. Aleksander Urankar, OFM., 1852 W. 22nd Place, Chicago, Ill.
Vrhovni zdravnik: Dr. Martin J. Ivec, 452 N. Chicago St., Joliet, Ill.

NADZORNI ODBOR:

Andrew Glavach, 1748 W. 21st St., Chicago, Ill.
Joseph L. Drasler, 1025 Wadsworth Ave., North Chicago, Ill.
Joseph Jerman, 20 W. Jackson St., Joliet, Ill.

POROTNI ODBOR:

Joseph Pavlakovich, 39 Winchell St., Sharsburg, Pa.
Mary Kremesec, 2323 So. Winchester Ave., Chicago, Ill.
John Nemanich, 650 N. Hickory St., Chicago, Ill.

Predsednik Atletskega oddelka: John Rolih, 528 Bluff St., Joliet, Illinois.

URADNO GLASILO:

"Amerikanski Slovenec", 1849 W. Cermak Rd, Chicago, Ill.

Do dne 1. januarja je D. S. D. izplačala svojim članom in članicam, ter njihovim dedičem raznih podpor, poskodnin in posmrtnin, ter bolniških podpor v znesku \$165,396.00.

Sprejema se člani in članice od 16. do 55. leta. V mladinski oddelku pa od rojstva do 16. leta.

Zavaruje se lahko za \$250.00, \$500.00 in \$1000.00. Izdajajo se različne certifikati "Whole Life", "Twenty Payment Life", in "Twenty Year Endowment". Vsaki certifikat nosi denarno vrednost, tudi Centralna bolniška podpora. Družba sv. Družine 100% solventna.

Rojaki (inje)! Pristopite v njeno sredo.
Za nadaljnja pojasnila se obrnite na Glavni Urad — 301 Lime St., Joliet, Illinois.

Dopisi lokalnih društev

IZ URADA DR. SV. IVANA KRSTITELA, ŠT. 13, DSD.

Chicago, Ill.

Tem potom se naznanja članstvu našega društva, da se vsi redna mesečna seja v nedeljo 23. jan. Prošeni ste, da se vsi prav gotovo udeležite te seje, da boste slišali poročila nadzornikov, ki bodo podali celoletne račune. Ob enem se vsi tudi umestitev odbora, ki je bil izvoljen za nastopno leto in sicer so bili izvoljeni: Predsednik Andrew Glavach, podpredsednik John Falle, tajnik John Densa, 2736 Arthington St., blaginjak Frank Paklavetz, zapisnikar Math Hajdinak, nadzorniki Joseph Foys, Ignac Lagen in John Toplak, duhovni vodja Rev. Aleksander Urankar, društveni zdravnik dr. Joseph E. Ursich.

Ob enem vam tudi naznanjam, da od sedaj naprej se ne bo več pošiljal asessment za nobenega člana ali članico. Kateri boste vsaki mesec plačali na seji se bo vaš asessment poslal na glavni urad, kateri pa ne plačate, se za vas ne bo poslalo. — Certifikate so spre-

menili vsi člani in članice razun par izjem, katere pa prosim, da to storijo na prihodnji zgoraj omenjeni seji. — Prosim starše, ki imate otroke v našem mladinskem oddelku in so dopolnili 16 let starosti, da jih daste v odrasli oddelki in sicer čim prej, ker takim, ki so dosegli zgoraj omenjeno starost, ne bo več mogoče ostati v mladinskem oddelku. — Bratski pozdrav in nasvidenje na seji.

John Densa, taj.

IZ URADA DR. SV. CECILIJE ŠT. 12, DSD.

Joliet, Ill.

Cenjene mi sestre. Tem potom se vam naznanja, da smo imele dne 9. januarja svojo sejo, na kateri je bilo umeščenje odbora za leto 1938. Umeščevalec je bil naš č. g. župnik Father John Plevnik, kateremu izrekam v ime našega društva najlepšo zahvalo.

Naznanjam tudi vsem cenjenim članicam, da bomo imele "Card party" pri naši predsednici Anni Jerisha in sicer v nedeljo 6. februarja ob 2. uri popoldne in ob 8. uri zvečer. Njen naslov je 685 N. Broadway. — Ob tem prosim članice, da pomagajo kolikor jim je pač mogoče k dobremu uspehu. — Sesterski pozdrav.

Rose Bahor, tajnica

KAJ PREROKUJE UČENJAK BELIN O DALJNOVIDENJU

Vsako leto prinese, lahko bi rekli, zvrhan koš novih odkritij in izumov, posebno še, če smatramo vsako izpopolnitev prejšnjih dognanj že tudi za nov izum. Vsi stroji ali pa n. pr. še bolj popolni električni aparati, kakršne poznamo danes, so prav za prav plod dolgotrajnega ali pa vsaj kratkotrajnega razvoja tehnik, ki je leto za leto napredoval. Aparati, s katerimi moremo že danes posnemati brezžično slike iz najoddaljenejših krajev sveta, pa so javnost začudili še mnogo bolj, kakor jo je presenetil izum radia. Mož, ki je prišel na to misel, da se človeku mora posrečiti tudi brezžično prenašanje slik in ne samo zvoka, se piše Edouard Belin, po rodu Francoz. Njegovi aparati, ki sprejemajo in oddajajo slike, pa se po njem imenujejo belinografi. Po vseh večjih mestih imajo danes že te priprave, čeprav takšne stvari ne stanejo malo. Kdor

pa ima denar, je lahko tudi najbolj sodoben, seveda le v toliko, kolikor se to tiče najmodernejših naprav.

V pariški okolici stojijo velikanse tovarne, ob katerih brne noč in dan najmodernejši stroji. Pravi, da ta tovarna nima skoro nič kaj "opravi" s sedanostjo, pač pa, da je to nekaj "laboratorij bodočnosti".

Vodja teh obratov je izumitelj Edouard Belin sam. Že konec 19. stoletja se je ta mož začel baviti z mislijo, kako bi mogel človek

ZENITNA PONUDBA

Slovenski farmer se želi v svrhu ženitve seznaniti s slovenskim dekletom, ki bi jo veselilo iti na farmo. Starost od 25 do 30 let. Katera resno misli in hoče živeti mirno življenje na farmi, naj se oglasi na upravo tega lista pod značko "Zakon."

gledati v drugače nevidno daljavo, ali kako bi ga mogel kdo drug videti od daleč drugod. Pa tudi, če je morda Belin to misel ujel od koga drugega, vendar smemo mirno reči, da je bil med prvimi, ki so pripomogli k temu, da danes že potujejo brezžično najrazličnejše slike iz kraja v kraj. Časnikarji slove po svoji radovednosti, in tako se jim je seveda tudi posrečilo, da so tega slavnega izumitelja pripravili do tega, da jim je nekaj povedal o tem, kako se bodo mogli po njegovem mnenju ljudje njegovega izuma v prihodnosti posluževati. In jim je res tudi nekaj povedal, pa najbrže ne tako, kakor so pričakovali. Kar s prvim stavkom jih je zagovoril:

"O, pač, na daljavo bomo takrat tudi gledali, ampak ne tako, kakor gledamo danes. Kar smo dosedaj napravili, je sicer vse lepo in vse hvale vredno in tudi v znanosti pomeni velik napredek, toda to še ni nobeno daljnovidenje."

Začuden ga je nekdo vprašal: "Kako je vendar to, saj ste Vi sami izumili to stvar, pa jo zdaj omalovažujete?" — "Da, da, čudno se sliši, pa vendar je res, da moram zdaj govoriti proti lastnemu 'otroku'. Res je, da sem v načelu jaz izumil to gledanje v daljavo, kakršnega se poslužujemo danes, in tudi to povem, da sem se s to mislijo bavil že leta 1896. Ščasoma pa sem se prepiral, da to daljnovidenje v načelu ni prav zastavljeno. Zato sem se raje vrgel na to, kako si omogočil brzojavljanje slik. Danes vam lahko povem, da sem ta prenos slik izpopolnil, kolikor se v tehniki sploh more govoriti o kakšni popolnosti, in da je zdaj nastopil čas, ko se lahko že spet bavim z mislijo, kako bi v daljavo sam videl. Toda to pa zdaj čisto na drugi podlagi kot nekoč. Občudujem sicer vsak napredek, ki so ga dosegli v tem oziru tudi drugi učenjaki, vendar pa ponovno poudarjam, da zame to ni pravo daljnovidenje."

Kaj prav za prav hočem povedati, boste razumeli, če Vas spomnim samo na to, da n. pr. pri telefonskem razgovoru nikdar ne slišimo glasu tistega, s katerim govorimo, pač pa le prenos njegovega glasu s pomočjo elektromagneta v slušalki. Če danes aparati za prenašanje slik prenašajo s pomočjo elektrike te slike še tako natančno in popolno, bodo to vendar vedno le slike v dveh razsežnostih.

Te slike sicer moremo videti, vendar pa jih ne moremo dojemati kot prave, naravne slike pokrajin in ljudi, pa če so še tako krasne. Nikdar niso tako učinkovite, kakor pa bi bile, če bi jih gledali neposredno pred nami brez tehničnih pripomočkov, pa čeprav imamo še tako izpopolnjene aparate. Prav podobno je to, kakor pri filmu. Tudi zvečje filmsko platno je danes še vedno le nek prenos, neka potvorba, nikakor pa ne kak odtis resničnosti. Prave resnične slike bi videli pa tudi na filmskem platnu šele tedaj, ko bi jih iz narave mogli posneti v treh razsežnostih na platno.

Za daljnovidenje — pa niti ne velja čisto isto, kakor za film, kajti ta pojav je sam na sebi ni nobena iluzija, za katero mora lovek imeti vsaj nekaj fantazije, če hoče imeti kaj od nje, ampak čista resničnost, ki se na noben način ne more zadovoljiti s prikazi na platnu.

Nisem človek, ki bi vsako stvar gledal z nekim nezaupanjem ali še bolj črno kakor v resnici je, pač pa trdno upam,

da bo tehnika vsaj do tedaj, ko se prelomi to stoletje, to se pravi, do leta 1950, toliko napredovala, da bo vsak človek imel lahko poleg svojega telefona tudi pripravo, s katero bo lahko gledal prizore, ki se bodo odigravali prav istočasno v najoddaljenejših pokrajinah sveta. Leto 1950 bo torej gotovo že prineslo, da človek ne bo videl v tem aparatu kakšnih pomanjkljivih prikazov, pač pa plastične slike, kakršne so naravne. Človek živi premalo časa. Če bi živel dlje, potem mi verjemite, da bi vam

najmanj že leta 1950 lahko pokazal takšen aparat, ki vam bo kazal resnične prizore, takšne kot v resnici tudi so. Trdno sem prepričan, da bi do tega časa prav gotovo našel pravo pot, ki bi me peljala do takšnega uspeha. Ker pa imam toliko tudi drugega posla in zares ne vem, če bom leta 1950 še med živimi, vam tudi ne morem povedati, kdo bo izumitelj takšne priprave, s pomočjo katere ljudje v bodoče ne bodo gledali v daljavo le slik, pač pa kos prave živ narave.

RAZNOTEROSTI

TEHNIKA — PREKLETSTVO ZA ČLOVEKA

O duševnih stanjih povojnega človeka so napisali že mnogo pravilnega in nepravilnega. Preveliko število povojnih ljudi, za katere v Evropi ni dela in življenjske možnosti, pomeni katastrofo z nedoglednimi posledicami. Nedavno se je oglašil pod naslovom "Razvrednotenje človeka" o tem vprašanju tudi neki protestantski teolog, prof. strasbourškega vseučilišča Victor Monod, ki pravi med drugim:

"V velikanovem telesu biva duša otroka, in niti n. dobro vzgojenega. Eden izmed glavnih vzrokov za duševno izrojenost, za razvrednotenje človeka je v razvrednotenju človekovega dela po moderni tehniki. Stroj je postal človeštvo prekletstvo. Prej je bil človek v prvi vrsti 'homo faber', delavec, ki si je sam koval svoje crodje. Na njegovo mesto se je prerinil stroj, ki odrija človeško delo in človeškega delavca. Od tega razvrednotenja človeštva je treba priti spet do vrednotenja človeka, a kako bi to dosegli, tega Monod sam ne ve jasno povedati."

Vsekako je pravilno, če zahteva, da se morajo ponovno uveljaviti temeljne človeške vrednosti, in sicer ne samo socialne. Neki totalizmi v politiki pa prihajajo do razvrednotenja modernega človeka.

OTROKOV ZNAČAJ SE ODKRIVA V SANJAH

Skrivnost pravičnice dežele sanj je še vedno nerešena neodkrita, dasi je že toliko strokovnjakov povedalo svoje mnenje in so drugi "strokovnjaki" služili že lepe denarce s svojimi "Sanjskimi bukvami ali razlagami sanj". Nekaj pa se iz sanj le da sklepati, in to posebno pri normalno razvitih otrokih, namreč njihova dušev-

nost in njihov značaj. Svetovno priznana strokovnjakinja otroškega duševstva, Angležinja Florence MacDonald, piše: "Razlika med sanjami otrok in odraslih je tako velika, kakor razlika med njihovimi domišljijami. Vsak lahko iz lastne skušnje ve, kako daleč nad vsako možnost resničnosti nas domišljija lahko vodi. Otrok pa meje med resničnostjo in namišljenostjo ne pozna tako dobro, zato so njegove sanje še vse bujnejše. — Kar premišljujemo ali o čemer sanjamo, ni nikdar popolnoma novo: vse skupaj so le razni spomini iz preteklosti, nezavedni, podzavestni doživljaji, ki nenadoma ožije in stvorijo nove slike in skupine. Otrok navadno vedno sanja o tem, kar je čez dan videl, slišal, delal in želel. V sanjah se mu izpolnjuje najskrivnejše želje, iz česar lahko spoznamo otrokova nagnjenja, občutljivost, odpor itd. Zato bi podrobno proučevanje otroških sanj lahko nudilo ne precenljive podatke vsem, ki imajo z otroki kaj opraviti."

DRAGA SKRIVNOST

V noči med 5. in 6. januarjem 1919 je osem ameriških častnikov pripravljalo v nekem gradu v Holandiji zaroto proti nemškemu cesarju Viljemu. Sklenili so propadlega cesarja ujeti in ga kot osebnih vojni plen podariti predsedniku Wilsonu.

Toda holandska policija jih je zasačila in jim zmešala štrene. Bila pa je vendar le toliko dobra, da je na prigrizanje grofa Bentincka obljubila o vsej stvari popolnoma molčati. Spremili so jih lepo do belgijske meje, kjer so se tudi častniki zvezali, da o svoji dogodivščini ne bodo črhali besedice vsaj 15 let.

Minilo je 18 let. Eden onih zarotnikov je zašel v veliko bedo; njegova dva otroka sta bolna; kako priti do denarja? Šel je v uredništvo velikega časopisa in tam so mu plačali za njegovo skrivnost 1500 dolarjev. — Tako je cesar Viljem vendar le še proti svoji volji vsaj eni družini pripravil veselje.

DR. J. E. URSICH

ZDRAVNIK IN KIRURG
1901 W. Cermak Road
CHICAGO, ILL.
Uradne ure: 1-3 popoldne in 7-8 zvečer izjemni ob sredah.
Reзиденčni telefon: La Grange 3966
Uradni telefon: Canal 4918
PO DNEVI NA RAZPOLAGO
CELI DAN V URADU.

N a š g l a s

MOLKOVI "ZNANOSTI" SO ČUDEŽI — KAMEN SPOTIKE

M. Tekavec (Član SNPJ)

Najprvo torej: Kaj razume, kadar pravimo čudež? kaj je čudež? Pod čudežem razumemo izreden dogodek v vidnem stvarstvu, ki presega vse naravne moči in ne more biti nazadnje od drugod — nego od Boga. Torej nekaj, kar se lahko vidi, sliši, prime, sploh s čuti doseže, kar je tako, da se po naravi ne more zgoditi. N. pr. mrtev človek po naravni poti ne more oživeti. Če bi toraj kak mrtev človek oživel, bi bilo nekaj to vidnega, po naravnih močeh nemogočega — bil bi čudež. Ali pa: hudo bolan ali hudo ranjen človek po naravni poti ne more ozdraviti naenkrat; zakaj narava potrebuje za ozdravljenje časa, da se snovi prenove, uničene stanice z novimi nadomesti. Če bi tedaj, kje hudo bolan ali hudo ranjen človek ozdravel hipoma, na samo znamenje, besedo, ukaz, dotikljal ali podobno, bilo bi to nekaj čudnega, kar bi presega naravne moči — bil bi čudež. Torej še enkrat: viden, slišen, sploh čuten dogodek, pri katerem mora človeški razum reči: To ni iz naravnih moči — tu je prst božji!

Ali so taki dogodki, ali so čudeži mogoči? Zakaj bi ne bili mogoči? Če verujemo, da biva Bog, Stvarnik in Vladar sveta, in da je ta Bog vsemogočen — potem pač tudi vemo, da božja moč lahko naredi v naravi kaj, česar nobena naravna moč narediti ne more. Kdor taji Boga, ta seveda mora tudi tajiti čudeže. (Za Resnico st. 59.)

Pri čudežu se gre za nekaj velikega. In res, z enim samim čudežem Kristusom je vsa nevesta obšla. To priznava n. pr. sam Renan. — Če je čudež kaj resničnega — pravi v uvodu svoje brezbožne knjige o Jezusu — potem moja knjiga ni drugega nego tkanje zmot, un tissu d'erreurs. (Za Resnico st. 58.)

Mr. Molek, spotikate se ob Lurd. Vem, da ta kraj je Vam trn v peti. Lurd je za brezbožnika to, kar je bil Kristus s svojimi čudeži pismarjem in farizejem. — "Kaj naj počnemo, ker ta človek dela mnogo čudežev. Če ga tako pustimo bodo vsi verovali vanj" (Jan. 11, 47, 48). — Najbrže se boste visoko povzpeli in se z viška namišljene naprednosti in znanosti pomilovalno ozrli na idijote, tepce, mračnjake, toraj ubogo neuko rajo, ki ni zmožna samostojno misliti in zahvaliti se? — "da, niste kakor drugi ljudje" — ki verujejo v čudeže. Omejiti se bom moral na samo nekaj primerov. Po Vašem mnenju je vera v čudeže le delez neuke mase. Za mislečega človeka (med katere se Vi prištevate), je že zdavnej premagano stališče. Najbrž si predstavljate, pomankanje znanosti; je stvar namnih, zabutih, etc.

Toraj kaj pa ta, — ki mu Vi z vso namišljeno znanostjo ne sežete do gležnjev — svetovno znani učenjak Augusti Gemelli sedaj duša Milanskega katoliškega vseučilišča; poprej po stanu je bil zdravnik, po prepričanju pa socialist, brezverec, v Lurdu se je hipoma spreobrnil, postal redovnik — duhovnik, skromni brat sv. Frančiška, ki zdaj mnogim revežem nudi brezplačno zdravniško pomoč. Ali mislite, da se je on kot ekspert na polju zdravilstva dal zvoditi slepotstvu? — Za mojo vero v čudeže, mi njegova avtoriteta zadostuje, da verujem v nadnaravno. — Še eno tako avtoriteto: Profesor Dr. Aleksis Carol, lastnik Noblove nagrade, (mislim, da razmerje med omenjenima napram Molku v odnosu do znanosti, je kot med kovino bakra in zlata, sicer začasno se tudi baker sveti, a zlato ni) — je kot član preiskovalne komisije v Lurdu v listu "American" 1.

1936 izjavil tole: "Dasi sem protestant priznavam, da verujem v čudežno lurdsko ozdravljenje. Bil sem globoko ganjen, ko sem na lastne oči videl, kako se je velik izrastek raka, na telesu nekega delavca spremenil hipno v neznanatno ranico. Ne morem razumeti kako se je to zgodilo, toda verjeti moram očem, ki so videli." — Tukaj imate pa Mr. Molek sijaj priliko, da navedete tak sličen primer, ki ga je letos v ljubljanskem "Slovencu" Dr. Zwingerle objavil 1937 v št. 179. Saj pišete: "... vse tiste ozdravitve so čisto naravne in se dogajajo v neštetihi slučajih zunaj religiozne hipnoze in ekstaze." — Očividec piše: "V posebni dvorani je pet oseb, ki so nena doma ozdravile. Vsakdo jih hoče videti. Pri pragu stojita dve bolničarki, ki ne pustita nikogar v dvorano. K sreči zagledam neko gospo bolničarko, ki me pozna z urada konstatacije in ta me povede v dvorano.

Velika bela dvorana je polna postelj na katerih ležijo bolnice, pripravljene za odhod. — A kje so čudežno ozdravljene? Lahko jih je najti. Odvedejo me k prvi. Ondi mi zašepče gospa: "Izprausajte jo vse, boste slišali jako zanimive stvari."

Ozdravljenje g. I. Mignon (Minjo).

To je torej gospodična Mignon, postelja 74. Njena prtljaga je siromašna. Gospodična je sloke postave, ima naočnike, lica so ji rumena, besede skromne in izbrane. Nerada govori o sebi, a na vprašanja odkrito izraža svoje misli. Na prsih ji visi bela vrstica z listkom, ki je znak belega (bolniškega) vlaka. Na listku je ime, priimek in št. postelje. To so same opombe, potrebne za transport bolnikov. Pustila je ta listek na sebi: strašen znak muke, ki je leta in leta potrpežljivo prenašala in znak previdnosti božje: bila je bolezen, zdaj je ni več! Njen pomen je resnično pomemben, dala mi je informacije.

BOLEZEN G. MIGNON.

G. Mignon se je rodila 31. januarja 1909 v Parizu. Njeni starši so bili jako revni in so ji umrli, ko je bila stara 9 let. Ostala je sama. V Parizu ima brata Juliena, ki je mesar in brez vere, kakor tudi drugi njeni sorodniki, izmed katerih so nekateri očitni brezverci in brezbožniki. Od svojega 7 leta dalje je bolehal, a zdaj ji je 27 let. Toraj 20 let so jo nosili iz bolnišnice v bolnišnico, iz sanatorija v sanatorij! Na pamet je že znala kar ves seznam francoskih bolnišnic in sanatorijev. Zdravila se je na stroške Pariza. Njena bolezen je bila: tuberkuloza v pljučih, tuberkuloza v srcu, tuberkuloza v hrbtnici. Dvajset let je bila neprestano bolna, predmet vseh mogočih zdravniških poskusov, ki pa niso nič zaglegli. Spadala je takorekoč k inventarju bolnišnic.

Toda to veliko trpljenje bilo prešinjeno s krščansko vero. Za bolnico so se zanimale gospe od Ustanove Naše Gospe Rešiteljice v Parizu. Odlučile so da mora v Lurd. Ker je bila uboga, kakor borač seveda ni mogla plačati potovanja, ki ga je plačal ta zavod. Gospodična Mignon je nastopila težko pot, ki je zanj potovanja, ki ga je plačal ta zavod. Gospodična Mignon je nastopila težko pot, ki je zanj potovanja, ki ga je plačal ta zavod. Gospodična Mignon je nastopila težko pot, ki je zanj potovanja, ki ga je plačal ta zavod.

(Dalje prih.)

'ŠIRITE AMER. SLOVENCA'

PIJTE SLOVEČE

MONARCH PIVO

na vaših partijah, društvenih veselicah in piknikih, katerega vam pripelje

VAŠ ROJAK

JOHN KOČHEVAR

West Side Distributor of MONARCH BEER

2215 West 23rd St. Tel. CANal 6177 Chicago, Ill.

"Dušica"

ROMAN
Spisala B. Orczy
Prevedel Paulus

"Za ceno njegove časti —? Ha ha ha ha! Gospod Chauvelin, vaša iznajdljivost presega vse meje! Percy Blakeney, bi si naj živil življenje za ceno svoje časti —? In življenje svoje žene —! Ali sodite moje-ga soproga in mene po — po ljudeh, ki so vam enaki? Odklonil bo, razumete, odklonil bo!"

"Bomo videli!" je dejal Chauvelin suho in hladno. "Rekel sem vam, milostljiva, da je usoda vašega gospoda soproga tesno zvezana z vašo navzočnostjo tukaj v Boulognu. Nisem zaman povedal teh besed, milostljiva gospa! — Videli bomo!"

Sicer pa — kakor hočete! Jaz bom na vsak način dosegel svoje namene."

Pozvonil je.

Smeh Margaretin ga je menda užalil. Ni se mu več ljubilo pogovora s ponosno Angležinjo.

Straža je vstopila in odpeljala Margareto nazaj v njeno celico.

XXVII.

"SODRUGA".

"Ali se je končno pobrala tista naduta aristokratska babnica?" je prigriznil robot glas skozi vrata in v sobo je stopil močan, oglat človek v širokem, preobilnem površniku, v blatnih škornjih in jahalnih hlačah.

"Da," je odgovoril Chauvelin kratko in suho.

"Proketo dolgo si se zabaval z njo!" je černo nadaljeval prišlec. "Še pet minut, pa bi mi bila pošla potrpežljivost in lastnoročno bi jo bil vrgl iz sobe!"

"Lastiš si pravice, ki ti jih tvoje poslanstvo tukaj v Boulognu nikakor ne daje, državljani Collot!"

Malomarno se je vrgl državljani Collot na stol, kjer je malo prej Margareta sedela.

Na odurnem obrazu mu je bilo brati sledove utrujenosti od dolgega, naglega potovanja na konju in podeželskih vozeh. Slabe volje je tudi bil in Chauvelinove oblastne besede so ga le še huje razdražile. Gledal ga je kakor priklenjen pes go-spodarja.

"Brez potrebe izgubljaš dragi čas s to žensko!" je zagodel in udaril s pestjo po mizi. "In tvoje naredbe niso prav nič pametne in varne, četudi si to domišljuješ, državljani Chauvelin!"

"Moje današnje odredbe so večinoma tvoja iznajdba, Collot!" je odgovoril Chauvelin. "Sam si mi je nasvetoval!"

"Preklicano —! Treba je bilo pridjati nekaj železa in jekla k tvojim mlečnim in vodenim načrtom!" se je zaničljivo režal Collot. "Če bi bilo po mojem, jaz bi tej spletkarici izbil možgane iz glave o prvi priliki, ki bi se mi nudila!"

Chauvelin se je suho nasmehnil in prezirljivo skomignil z rameni.

"In bi se potem seve pod nosom obrisal za 'Dušico'! Če je njegova žena mrtva, ne bo drznemu Angležu niti na misel prišlo, da bi stopil v zanko, ki sem mu jo tako skrbno nastavljal."

Ne boj se, Collot! Ženska ne bo niti poskusila, da bi ušla!"

"In če —!" Collot je odurno zaklel. "Povem ti kar sedajle in prisegam pri vseh prebivalcih pekla, da bom lastnoročno po-

sekal glave vsem odraslim Boulogncanom, če —!"

Toliko nečloveške krutosti in krvoločnosti je stopilo pri teh besedah na njegov obraz, da je celo Chauvelina streslo in da se je nehote za korak odmaknil od tovariša.

Chauvelin, nekdanji marki, dobro vzgojen, plemenite krvi, je težko prenašal sirovost in krvoločnost svojih republikanskih sodrugov, ki so z njim vred vladali mlado republiko. Republikanske ideje je sicer sprejel, celo navdušen je bil zanje, toda nazorov, ki mu jih je vcepila nekdanja plemiška vzgoja, teh ni mogel izpremeniti in jih tudi nikdar ni odložil. Zato se tudi nikdar ni dobro počutil v družbi takih ljudi, kakor je bil na primer tale njegov tovariš Collot d'Herbois.

Njegov sirovi, robati obraz, njegovi blatni škornji in njegova umazana obleka, njegova nečedna srajca, ki mu je gledala iz rokavov in izza ovratnika, smrad po tobaku in žganju, ki je vel iz njega, predvsem pa njegovo odurno govorjenje in neolikano, robato obnašanje, — vse to je bilo skrajno zoprno rahločutnemu, finemu možu duha in misli, ki je bil vajen pariških in londonskih salonov in njihove izbrane družbe.

Pa kaj si je hotel! Moral je z volkovi tuliti!

Saj je bil sam tudi član odbora za javno varnost, saj se je strinjal z njimi v idejah republikanstva in je sam verjel, da bo mlado republiko očistila in prerodila edinole guillotina.

Seveda je imel pri vsem tem lastno, svoje posebno mnenje o načrtih, kako je treba to orožje uporabljati, bil je mož duha in pretkanih, duhovito izmišljenih naklepov in pri vsem svojem delu za domovino si je hotel ohraniti čiste roke in neomadeževano suknjo.

Zato ni bilo čudno, če je sovražil obenem s krvoločnimi metodami tudi ljudi ki so jih zastopali. Predvsem pa je sovražil Collota, ki mu ga je odbor za javno varnost poslal na pomoč.

Pa tudi njega so sovražili njegovi tovariši v vladi. Preveč aristokratski jim je bil, premalo krvav.

Posebno Collot ga je sovražil. Jezilo ga je, da nima prve besede v Boulognu, da se mora pokoravati naredbam Chauvelinovim. Tako je določil odbor za javno varnost v Parizu, posebej še Robespierre.

Pa tudi Chauvelinovi načrti mu niso ugajali.

Collot je bil mož krvi, ne pa mož splet-karenja in kovarenja. Chauvelin mu je bil premehek. Sumničil ga je, da hoče 'Dušico' kakorkoli rešiti. In to je hotel za-braniti.

Na njegov predlog je moral Chauvelin izdati proglas na meščane, in jim zagroziti s smrtjo, če bi Anglež ušel. Gledal je Chauvelinu na prste, kjer je le mogel, in stavlil izpreminjevalne zahteve, kjer je le smel.

Drug drugega sta sovražila, drug bi bil drugega najrajši pri priči ovadil odboru za javno varnost v Parizu, ga osumil izdajstva in spravil pod guillotino. Le slabo sta zakrivala svoje sovraštvo pod krinko preziranja in omalovaževanja.

4 odstotke na prihranke plačano 31. dec. 1937

Letno poročilo St. Paul Federal Savings
& Loan Ass'n. of Chicago

PREMOŽENJE

POSJILA NA PRVO VKNJIZBO	
450 posojil, povprečno pos. \$2763	\$1,247,596.63
POSJILA NA DELNICE	
predplačilo na delniška plačila	2,649.72
LASTUJE ZEMLJIŠČA ZA	23,963.84
POHISTVO	215.13
DRUGO PREMOŽENJE	209.41
DELNICE V FEDERAL HOME	
LOAN BANK	25,400.00
GOTOVINA NA ROKI IN V BANKAH	40,445.79
	\$1,340,480.52

OBVEZNOSTI

SKUPNA VREDNOST DELNIC	\$955,721.95
1. Investicijske delnice se prodajajo v skupinah po \$100, za katere se vsakega pol leta pošljejo obresti, 30. junija in 31. dec. Vlada Zed. držav ima precejšnjo investicijo v našem društvu.	
2. Opcijski načrt: svoj račun začnete lahko z nič več kakor \$1.00, h kateremu dodajate mesečno. Ne glede, kateri načrt si izberete, se vam enako izplačujejo dividende in vse vloge so zavarovane do \$5000.	

FEDERAL HOME LOAN BANK POSJILA

Nashe društvo ima 50% kredita v rezervnih zavodih, kar pomeni, da z lah-koto dobi sklade, kadar jih potrebuje, od Federal Home Loan banke na krat-tek rok ali na 10 let	
NEPLAČANI RAČUNI	348.98
POSJILA V "PROCESS MORT-GAGE LOANS"	8,224.88
Denar se obdrži za predelavo dokler ni dogotovljena	
REZERVA IN NEIZPLAČANI DO-BICEK	76,409.71
nadaljnja protekcija za varnost vla-gateljev	
	\$1,340,480.52

VESELO POROČILO
Ustanovljen leta 1889, IZPLAČALI SMO VSE OBVEZNO-STI IN VSE DOZORELOSTI NA ZAHTEVO, prej pod ime-nom kot državna družba in pozneje spremenjeno v Federal Association (družbo) meseca marca 1935 in NIKDAR NISMO PLAČALI MANJ KOT 4% OBRETI na delnice in vloge. Vse vloge so popolnoma zavarovane do vsote \$5,000.00. Sedaj je pravi čas, da tudi vi prične-te z vašo hranilno vlogo pri nas in si tako zava-rujete vašo vlogo. Urad odpr vsak dan, vedno na razpolago, da vam postrežemo.

EMIL A. BASENER, tajnik FRANK P. KOSMACH, pom. taj.

St. Paul Federal Savings & Loan Ass'n. of Chicago

Phone Canal 2137-8 2116 West Cermak Rd. (22nd st.)

List "Am. Slovenec" je last
nina katoliških Slovencev v
Ameriki. Kdor podpira katoli-
ski list "Am. Slovenca," pod-
pira katoliške Slovence v Ame-
riki.

Staro domovino v slikah

dobite v knjigi

'NAŠI KRAJI'

Vsebuje zbirko 87 krasnih fotografij v ba-krotisku ha finem papirju.

KNJIGA STANE

\$1.00

Slike so iz vseh delov stare domovine. Poseb-no Gorenjska je dobro zastopana s svojimi znamenitimi kraji. Za njo Dolenjska in Šta-jerska.

Naročite si to knjigo takoj. Naročilo pošljite s potrebnim zneskom na:

Knjigarna "Amerikanski Slovenec"

1849 W. Cermak Rd., Chicago, Ill.

Pisano polje

J. M. Trunk

Sole.

Ko sem začel študirati je bi-la na teritoriju sedanje Slove-nije ena klasična gimnazije v Ljubljani. Tam je bilo do ti-soč solarjev, in v Celovcu smo se čudili, da zmore Slovenija toliko število. Danes je menda na istem teritoriju nad deset raznih zavodov, dijakov pa tudi desetkrat toliko. Narav-nost čudovit napredek, časten za Slovence. Prav, da so se šole silno razvile. Ali so pri-nesle vsaj splošno tudi, kar bi se pričakovalo, boljše ekono-m-ske razmere, boljše življenje? Upajmo, dasi se slišijo pri-tožbe dan za dan o vedno bolj slabih razmerah. Nesmi-selno bi bilo, da bi kdo slabe ekonomske razmere zapisal na rovaš šol. Point je le ta, da pomnožene in povečane šole in vse, kar je pač s šolami zveza-no, niso prinesle boljših eko-nomskih razmer, boljsega in resničnega napredka.

Pisati o šolah je kočljiva zadeva. Silno kočljiva je bila ta zadeva nekoč v stari Avstri-j, ko je prišlo do novih šol in uredb. Kdorkoli je izustil le najmanjšo in še tako opravi-čeno kritiko, je bil ožigosan za rekacionarja, sovražnika šol. Tako je bilo posebno, ko je bil v cvetu liberalizem in se je ta posluževal šol in učitelj-stva za svoje politične name-ne. Kako je zdaj, je razvidno nekoliko iz prvega odstavka. Šole naraščajo še naprej, kar je dobro, boljših življenjskih razmer pa ni dosti videti.

Prvi smo tudi pri šolah mi v Ameriki. Takih stroškov za razne šole ne zmore nobena država. Naše vrlo pomanjklj-ve ekonomske razmere niso in ne morejo biti v zvezi ravno z šolami, dasi bi človek kaj takega lahko pričakoval, am-pak toliko in tako drage in tako hvalisane šole bi imele nekaj pokazati vsaj pri civili-zaciji, ki je civilizacija, srčna in notranja in duševna dobri-na, ne morda le neki zunanji obliž, da se kak civiliziranec vozi v sijajnem avtomobilu, se moderno oblači, ošminka, ve-de silno izobraženo, in je zno-traj tem hujši lump, ker te bo še lažje radi svoje zunanosti oplahnil in osmukal. Za preso-jenje tega, kar bi imele šole prinesiti, zadostuje dejstvo, da smo Amerikanci najbolj šolan narod, ampak ob istem tudi najbolj zločinski, kriminalski narod. Ako gre ta kriminalna

roba še tako naprej, noben pošten človek ne bo mogel več na ulico, na železnico ili je že zdaj opasno, zadnjič je bilo čuti prav v senatu, da je opasno tudi na amerikanskih ladjah, ker se noben potnik rad ne izpostavlja raznim sl-rovostim.

Razmere so naravnost obup-ljive, tega nihče ne more za-nikati, saj se čujejo pritožbe na najvišjih mestih, in jih nam jasno predočujejo vsakdanje izkušnje. Kdo naj pomaga, od-kod naj pričakujemo izboljša-nja? Od šol? Gotovo. Ampak ravno šol nam ne manjka, naj-več jih imamo. Toraj kakšne? Tu je point. Ako zapišem, da so javne šole brezverske, dasi ne na sebi protiverske, in to-raj javna morala peša, ker ni-ma podlage, bo marsikdo po-skočil in me dolžil verskega fanatizma. Naj me. Šolc ima-mo, veliko jih je, silno drage in lepe so, morale pa nič, to-raj vsedite se, in pretuhajte, kako bote zboljšali civilizaci-jo, ker zdaj je ta civilizacija taka, da se moraš vsakega tem bolj bati, v čim lepšem avto-mobilu pride po kakem bizne-su k tebi.

Dom pesnika Prešerna

Poseben odbor, tako poroča-jo iz Ljubljane, deluje na tem, da bi se rojstni dom slove-nškega pesnika Franceta Prešerna v Vrbi na Gorenjskem odkupil in tako ohranil spom-nu velikega pesnika in domo-ljuba. V ta namen naj bi pri-spevali vsi šolski otroci v Slo-veniji po dinarju, kateri more-jo pa tudi več, da bi tako na-brali 200,000 Din, ki so po-trebni za odkup. v odboru dr. Rado Kušej, Oton Zupan-čič, univ. prof. dr. Fr. Kidrič, srosvetni načelnik dr. Lovpo Sušnik, dr. Dragotin Lončar, vseuč. prof. dr. Fr. Lukman, dr. Fr. Kobar in pisatelj Fran Finžgar, ki je za blagajnika.

Kap

Kap je zadel v Celju 79 letno Marijo Gajškovo in sicer v trenutku, ko je stopila čez prah pri svoji prijateljici ga-Jagodičevi, katero je hotela obiskati.

SIRITE AMER. SLOVENCA

ROJAKI SLOVENCI!

Kadar želite o-krasiti grobove svo-jih dragih, ne posa-bite, da imate na razpolago lastnega rojaka.

Postavljam in izdelujem vse vrste nagrobne spomenike v vseh nasel-binah države Illinois. Cene zmerno, delo jamčeno, postrežba solidna. Se priložim!

Kadarkoli nameravate kupiti na-grobni spominski kamen, pišite na podpisane za vsa pojasnila in za cene. V Vašo korist bo.

Joseph Slapničar

SLOVENSKI KAMNOSEK
527 North Chicago Street,
JOLIET, ILL.
Telefon 2-4787

HRVATSKI MOLITVENIKI

ki jih ima v zalogi Knjigarna Amerikanski Slovenec:

MJESEC LISTOPAD. Platno vezane, rdeča obreza	60c
VRTIČ GOSPODINJI. Bele koščene platnice, zlata obreza	\$1.25
SLAVA BOGU. Fine usnjate vatirane platnice, zlata obreza	\$1.75
VRTIČ GOSPODINJI. Usnjate vatirane platnice, zlata obreza	\$1.75

Naročilom priložiti denar v gotovini ali Money orderu in pošljite na:

Knjigarna Amerikanski Slovenec

1849 W. Cermak Road, Chicago, Illinois

Tudi katoličanom
ne bo škodovalo
če se držimo gesla:

Svoji k svojim!

"tiskarna Amerikanski Slovenec"

tiska vse vrste tiskovine, lično in točno za organizacije, društva, in posameznike. Cene zmerno, delo dobro. Vprašajte nas za cene, predno oddaste naročilo drugam.

1849 W. Cermak Road

Tel. Canal 5544

Chicago, Illinois